

bouwen. Gij zult hierbij moeten rekenen op de steun van anderen, maar aan U het initiatief."

De inhoud van de woorden van de toenmalige voorzitter van ons Genootschap, tevens voorzitter van de Commissie van Toezicht, vertoont opmerkelijk veel overeenkomsten met de inhoud van de profielschets voor de nieuwe directeur die opgesteld is door personeel en de nu geheten Commissie van Advies en Bijstand, waarbij onze huidige genootschapsvoorzitter ook weer voorzitter is. (Hij was overigens toen secretaris van ons genootschap.). Hieruit kan reeds zonder meer gekonkludeerd worden dat Dr. D.G. Montagne in zijn 16 jaar en 6 maanden durende ambtsperiode een traditie heeft voortgezet die in gang gezet is door Rector Cremers op 27 november 1910, door oprichting van het Natuurhistorisch Genootschap met onder andere als konkreet doel het oprichten van een Natuurhistorisch Museum om de doelstellingen van het Genootschap aangaande wetenschap en opvoeding te kunnen verwezenlijken. (Rector Cremers zelf werd conservator van 11 juni 1917 tot 1938 en bleef tevens 40 jaar lang voorzitter.) Maar er is meer. Dr. Montagne heeft duidelijk initiatief getoond, ook op diverse Genootschapsfronten. In zijn ambtsperiode werden belangrijke kollekties uit de ledenkring afkomstig aan het museum toevertrouwd. Het ruilverkeer en het boekenbezit kregen niet alleen de benodigde verzorging en huisvesting, maar werden voortdurend uitgebreid en werden voor een breed publiek toegankelijk gemaakt. Ook andere taken met een edukatief karakter nam hij voortvarend ter hand.

Wie de oude maandbladen van ons genootschap leest moet dit opvallen. Onze leden hebben het exposeren altijd zeer belangrijk gevonden. Dr. Montagne toont dan aan dat met een grote wilskracht en met de inzet van bekwame medewerkers deze museale activiteit vele mogelijkheden biedt.

Reeds in 1966 start hij met een omvangrijke ombouw van het museum, die in 1967, bij het 50-jarig bestaan uitmondde in een speciale tentoonstelling. Daarna volgden op gezette tijden nieuwe tijdelijke en zelfs reizende tentoonstellingen. Onder andere daardoor nam het bezoek aan het museum door individuele bezoekers en schoolklassen gestaag toe. Ook het aantal medewerkers groeide.

Al deze vernieuwingen gingen aan onze leden niet voorbij en leidden op een gegeven moment binnen het Genootschapsbestuur zelfs tot een identiteitscrisis.

Het bestuur herkende haar museum niet meer en meende in 1972 zelfs een ander administratief onderdak te moeten zoeken wegens 'ruimtegebrek' binnen het museum. Niet lang overigens, want tijdens de algemene ledenvergadering te Schinveld in 1973 stelden een tiental leden op een ongebruikelijke wijze Dr. Montagne als directeur kandidaat voor het bestuur. Dit vond zijn oorsprong in het gezamenlijk organiseren door directeur en genootschap van de Cremersherdenking op 1 en 2 juni 1973. Zowel Dr. Montagne als de leden aanvaardden dit bestuurslidmaatschap. Dit leidde later tot het vice-voorzitterschap, het waarnemend

hoofddirecteurschap en het invulling geven aan het bestuurslidmaatschap door de taak als bibliothecaris op zich te nemen. Tot 17 april 1975 heeft Dr. Montagne in dit 'nieuwe genootschap' een actieve rol gespeeld. In die periode kwam onder andere een speciaal nummer van het Maandblad uit over Dr. F.A.C. de Wever, bij gelegenheid van de herdenking van de 100e geboortedag. Dit gerenommeerd genootschapslid, heeft o.a. een uitermate belangrijk herbarium aan het museum geschonken.

Vanaf begin 1975 heeft de directeur zich vooral bezig gehouden met de welbekende volledige verbouwing van het museum. Bij de opening heeft ons genootschap de botanische tuin tot de Wevertuin mogen dopen. En in het nieuwe gebouw is een fraaie ruimte ingericht als kantoor van het Genootschap.

De laatste jaren is de verbondenheid tussen genootschap en museum sterk gegroeid en de stimulerende invloed van genootschapsleden en museummedewerkers is weer als vanouds. De hoop lijkt gewettigd dat deze groei in de onderlinge samenwerking zich in de toekomst zal voortzetten, gezien de profielschets voor de nieuwe directeur die door het gemeentebestuur is vastgesteld.

Doordat de structurele band tussen Genootschap en Museum tijdens het directeurschap van Dr. D.G. Montagne werd bevestigd heeft de herhaalde malen (o.a. in 1972) in jaarverslagen van ons genootschap terugkerende dankbetuiging "Voor de verleende gastvrijheid en het ter beschikking stellen van onder meer projectieapparatuur is het bestuur aan de directie van het Museum oprechte dank verschuldigd" een veel verdergaande en wezenlijke inhoud gekregen.

de Secretaris

BOEKBESPREKING

Timmer, J. De dazen (Diptera, Tabanidae) van de Beneluxlanden. 1980. 61. p., afbn. Wet. Med. K.N.N.V. nr. 138. Prijs f 5,50 voor leden, f 6,50 voor niet leden van de K.N.N.V.

Aangezien tabel nr. 38 van W.J. Kabos al jaren uitverkocht is, heeft de K.N.N.V. dit jaar een nieuwe tabel uitgegeven. Deze is bedoeld als een inleiding tot de studie van de Tabanidae in ons fauna-gebied. Daarnaast zijn echter ook een groot aantal soorten opgenomen die (nog) niet in ons land, maar wel in aangrenzende gebieden gevonden zijn.

Enkele bladzijden zijn gewijd aan indeling, biologie, morfologie en nuttige wenken voor de verzamelaar. Daarna volgt de bespreking van de genera en soorten, voorzien van tabellen. De literatuurlijst is kort en bevat alleen de belangrijkste titels.

Een aparte bijlage bevat 143 figuren, behorende bij de tabellen. De tabel is te bestellen bij het bureau van de K.N.N.V. te Hoogwoud (N.H.), postgiro 13028.

F.D.